

педагогами, психологами і батьками як універсальний засіб. Звісно необхідно відповідально підходити до питання арт-терапії і перед використанням бажано проконсультуватись зі спеціалістами та почитати спеціальну літературу.

Список використаних джерел:

1. Киселева М.В. Арт-терапия в работе с детьми / М.В. Киселева. – Спб.: Речь, 2005. – 158 с.
2. Ткач Р.М. Сказкотерапия детских проблем / Р.М. Ткач. – Спб.: Речь, 2008. – 116 с.
3. Ворожцова О.А. Музыка и игра в детской психотерапии / О.А. Ворожцова. – М.: Издательство Института Психотерапии, 2014.

Листопад Н.Л.

викладач,

Одеське педагогічне училище

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА ЯК ФАКТОР УДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТА ВИХОВНОГО ПРОЦЕСІВ В ДОШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

В період глибоких соціально-економічних змін в Україні, коли відбувається переоцінка усієї системи громадських стосунків, істотні зміни зазнає і система освіти. Характерною особливістю нашого часу є активізація інноваційних процесів в освіті. Відбувається зміна освітньої парадигми: пропонується інший зміст, інші підходи, право, відношення, поведінка, інший педагогічний менталітет. Усе це свідчить про розгортання інноваційних процесів в системі освіти.

Як істотний елемент розвитку утворення інновації виражаються в тенденціях накопичення і впровадження нововведень в освітній процес, що в сукупності призводить до якісних змін його змістовних і технологічних аспектів.

В останні роки в Україні з проблем інноваційної діяльності займалися і продовжує займатися велика кількість талановитих вчених і педагогів. Серед них В. І. Андрєєв, І. П. Підласий, К. К. Колін, В. В. Шапкін, В. Д. Симоненко, В. А. Сластенін та інші.

Особливу роль в процесі професійного самоудосконалення педагога грає його інноваційна діяльність. У зв'язку з цим становлення готовності педагога до неї є найважливішою умовою його професійного розвитку.

У педагогічній науці інноваційна діяльність розуміється як цілеспрямована педагогічна діяльність, заснована на осмисленні (рефлексії) свого власного практичного досвіду за допомогою порівняння і вивчення, зміни і розвитку навчально-виховного процесу з метою досягнення вищих результатів, отримання нового знання, якісно іншої педагогічної практики.

Головною метою інноваційної діяльності є розвиток педагога як творчої особистості, перемикання його з репродуктивного типу діяльності на

самостійний пошук методичних рішень, перетворення педагога в розробника і автора інноваційних методик і засобів навчання, розвитку і виховання, що реалізують їх.

До основних функцій інноваційної діяльності відноситься зміна компонентів педагогічного процесу: цілей, змісту освіти, форм, методів, технологій, засобів навчання, системи управління і так далі.

Професійна діяльність педагога неповноцінна, якщо вона будується тільки як відтворення давно засвоєних методів роботи, якщо в ній не використовуються об'єктивно існуючі можливості для досягнення вищих результатів освіти, якщо вона не сприяє розвитку особистості самого педагога. Без творчості немає педагога-майстра.

У своїй професійній діяльності педагог повинен використовувати різноманітні форми, методи і прийоми проведення видів діяльності. Частіше проводити заняття в нетрадиційній формі: гра-подорож, тест-вікторина, міні-спектакль, віртуальна екскурсія, рольові ігри. В основі планування будь-якого заняття мають бути використані найбільш ефективні засоби включення дітей в процес творчості.

До ефективних педагогічних технологій які вихователь може використовувати в своїй роботі з дошкільниками можна віднести:

- здоров'єзберігаючі технології: пальчикова гімнастика, методи оздоровлення, заняття в спортивних гуртках і секціях, гімнастика для очей О. А. Каралашвілі, різні дихальні вправи, елементи самомасажу, прогулянки, пішохідні екскурсії.

- ігрові технології (розвиваючі ігри і вправи);
- колективний спосіб навчання і виховання;
- поетапне формування розумових дій;
- елементи ІКТ.

Комп'ютерні засоби навчання, призначені для освіти дітей, передусім, засновані на науково-обґрунтованих методах розвитку, враховують загальні закономірності і особливості дітей. Їх використання в процесі навчання і виховання дозволяє значно скоротити час на формування і розвиток мовних і мовленнєвих засобів, комунікативних навичок, вищих психічних функцій – уваги, пам'яті, словесно-логічного мислення, емоційно-вольової сфери. Їх застосування є надзвичайно ефективним, оскільки вони допомагають виконувати завдання, рішення яких традиційними методами є не досить продуктивним, дозволяють коригувати функції, робота над якими до цього була важко здійснюваною, або здійснювати традиційну діяльність по-новому. Крім того, їх впровадження в навчання і виховання дозволяє індивідуалізувати процес і враховувати освітні потреби кожної дитини, що, кінець кінцем, сприяє підвищенню ефективності освітньо-виховного процесу в цілому.

Характер інноваційної діяльності педагога залежить від існуючих в конкретній освітній установі умов, але передусім від рівня його особистої готовності до цієї діяльності.

Під готовністю до інноваційної діяльності мається на увазі сукупність якостей педагога, що визначають його спрямованість на вдосконалення власної

педагогічної діяльності і діяльності усього колективу, а також його здатність виявляти актуальні проблеми освіти, знаходити і реалізувати ефективні способи їх рішення.

Серед рис, які відрізняють інноваційну діяльність педагога від традиційної є: новизна в постановці цілей і завдань; глибока змістовність; оригінальність застосування раніше відомих і використання нових методів рішення педагогічних завдань; розробка нових концепцій, змісту діяльності, педагогічних технологій на основі гуманізації і індивідуалізації освітнього процесу; здатність свідомо змінювати і розвивати себе, вносить вклад до професії.

Для ефективного забезпечення процесу безперервного професійного розвитку педагога – як викладача-фахівця в предметній області, як педагога-вихователя, як педагога-дослідника, нарешті як педагога-новатора – потрібні принаймні наступні два основні чинники:

- 1) психологічна готовність педагога до інноваційної діяльності і особлива група навичок і умінь для рефлексії і діяльнісно-практичного порядку;
- 2) переорієнтація усіх форм професійної освіти, підвищення кваліфікації педагога на завдання підтримки його як педагога-професіонала в прагненні до безперервного професійного зростання.

Високі досягнення педагога в навчальній діяльності є чинником, що істотно розвиває особистість. Займаючись інноваційною діяльністю, розвиваючи інноваційну активність, створюючи щось значне, нове, гідне уваги, педагог і сам росте, оскільки в творчих, доблесних справах людини – найважливіше джерело його зростання. З іншого боку, чим простіша діяльність, що виконується викладачем, чим менше поле прояву його активності, тим у меншій мірі виявляється розвинута його особистість. Адже людина, що виконує усе життя прості операції, що не вимагають напруги розумових здібностей, врешті-решт, власноручно деформує свою особистість.

Інноваційні процеси у сфері освіти визначають суть формування дошкільного навчального закладу: позитивно впливають на якість навчання і виховання в цих навчальних закладах, підвищують професійний рівень педагогів, створюють кращі умови духовного розвитку дітей, дозволяють здійснити особисто-орієнтований підхід до них.

Список використаних джерел:

1. Андерсен Б. Мультимедиа в образовании / Б. Андерсен, В. Бриик. – М.: Дрофа, 2007. – 213 с.
2. Гнездилова О. Н. Психологические аспекты инновационной деятельности педагога / О. Н. Гнездилова // Психологическая наука и образование. – 2006. – № 4. – С. 61-65.
3. Калачикова О. Н. Исследование содержания и этапов вхождения педагогов в инновационную деятельность / О. Н. Калачикова // Вестник Томского государственного университета. – 2008. – № 316. – С. 174-177.
4. Разина Н. А. Профессионально-личностное развитие педагога в условиях инновационной деятельности образовательного учреждения / Н.А. Разина // Современные наукоемкие технологии. – 2008. – № 1. – С. 14.
5. Фалюшина Л. И. Управление качеством образовательного процесса в дошкольном образовательном учреждении / Л. И. Фалюшина. – М., 2003. – 148 с.